

В.О. Бондарева, І.С. Шпонька, Г.С. Короленко, Б.Ю. Корнілов

Дослідження «подвійної» транслокації у лімфомах Беркітта з атиповою морфологією

ДЗ «Дніпропетровська медична академія МОЗ України»

Ключові слова: лімфома Беркітта, патогістологічний діагноз, неходжкінська лімфома, імунофенотип.

Research of «double» translocation in Burkitt's lymphoma with atypical morphology

V.O. Bondareva, I.S. Shponka, G.S. Korolenko, B.Yu. Kornilov

Key words: Burkitt's lymphoma, histopathological diagnosis, non-Hodgkin lymphoma, immunophenotype.

Лімфому Беркітта нині вважають однією з найагресивніших неходжкінських лімфом, особливо враховуючи певні класифікаторні особливості щодо варіантів лімфоми Беркітта (ЛБ) (ендемичний, спорадичний, ВІЛ-індукований та ятрогенний), що потребують чіткого диференціювання, що впливає на клінічний перебіг захворювання, тактику лікування та прогноз конкретного пацієнта. У типових випадках патогістологічний діагноз, заснований на класичних уявленнях, відповідає імуноморфологічному статусу пухлини, що за допомогою додаткових клініко-лабораторних досліджень дозволяє досить чітко визначитись з варіантом захворювання та терапевтичними заходами. Проте існують субваріанти ЛБ, які описують як «імітатори» дифузної крупноклітинної В-клітинної лімфоми, котрі демонструють атипову морфологію або трапляються дифузні В-крупноклітинні лімфоми (ДВКЛ), що набувають схожих до ЛБ характеристик, особливо у випадках, коли геном пухлин маніфестує так званий «подвійний удар» – лімфоми з обома протибічними транслокаціями, тобто з подвійною експресією bcl-2 та bcl-6. Клінічно підтверджено, що така мутантна комбінація суттєво погіршує перебіг захворювання та підсилює агресивність пухлинного процесу, що сприяло формуванню попиту на чітку верифікацію цих типів лімфом. Чітка межа між різними імунофенотипами є запорукою адекватного лікування та має особливе значення при призначенні засобів терапії, крім того, встановлений варіант статусу пухлини має важливе прогностичне значення.

Мета роботи. Навести результати дослідження 150 випадків неходжкінських лімфом.

Досліджено 150 випадків неходжкінських лімфом у дорослих з використанням імуноморфологічного методу, матеріал отримано з багатьох регіонів України. Весь матеріал підлягав традиційному гістологічному та імуноморфологічному дослідженню згідно до прийнятих стандартів.

Встановлено, що 17 випадків (11,3%) були типовими ЛБ, з класичним імунофенотипом CD5-, CD10+, CD20+, bcl-2-, bcl-6+, Ki-67 складав більш ніж 95%. Також виявлені 4 пацієнта (2,6% від загальної кількості) з комбінацією bcl-2+/bcl-6+ статусу та суперечливим діагнозом ЛБ з атиповою морфологією (інтенсивність експресії CD20 знижувалась), 2 з них були з летальними наслідками (інтоксикаційний синдром і гостра ниркова недостатність) протягом 2 місяців після встановлення діагнозу. Крім того, виявлено, що у 7 пацієнтів (4,6% від загальної кількості) мав місце діагноз ДВКЛ також з подвійним bcl-2+/bcl-6+ і комбінованим статусом і агресивним клінічним плином. У 33 хворих (22%) отримано імунофенотип лімфом «сірої» зони, що включали ДВКЛ, багаті Т-лімфоцитами та/або гістіоцитами, медіастинальну В-клітинну лімфому, анапластичний варіант ДВКЛ, плазмобластну лімфому та анапластичну крупноклітинну лімфому.

Висновки. Своєчасна та точна діагностика лімфом з подвійними транслокаціями дозволить скорегувати схему терапії та передбачити можливість рецидивів захворювання.

УДК: 616.127-091.8-02:615.277.3]-092.9

Я.Я. Боднар, П.О. Ваврух

Морфологічна характеристика циклофосфанової кардіоміопатії

ДВНЗ «Тернопільський державний медичний університет ім. І. Я. Горбачевського»

Ключові слова: міокард, циклофосфанова кардіоміопатія, карболайн.

Morphological characteristics of cyclophosphan cardiomyopathy

Ya.Ya. Bodnar, P.O. Vavrukh

Key words: myocardium, cyclophosphan cardiomyopathy, Carboline.

Мета роботи. Встановити морфологічні прояви структурних змін міокарда при тривалій дії на організм циклофосфану та їх корекції Карболайном.

Експеримент проводили на 18 статевозрілих щурах-самцях масою 170–230 г шляхом внутрішньоочеревинного введення циклофосфану в дозі 15 мг/кг 1 раз

у 5 днів і Карболайну в дозі 1 г/кг один раз на день внутрішньошлунково. Тварин виводили з досліду під тіопенталовим наркозом на 30 добу експерименту, через 48 год після останньої ін'єкції. Депарафінізовані зрізи міокарда фарбували гематоксиліном і еозином, за Ван-Гізоном та залізним гематоксиліном Гейденгайна.